

Kuusituntinen työpäivä ja viisipäiväinen työviikko.

Sellainen vaatimus Yhdysvalloissa yleinen, porvaritkin sen takana.

Amerikan sosialidemokraattisella liikkeellä edessään nousukausi.

(Lehtemme Amerikan kirjeenvaihtajalta.)

Fitchburgissa, toukok. 8 p:nä 1932.

Vapun vietto.

Vapun vietto täällä ei ole koskaan muodostunut sellaiseksi kuin Euroopassa. Tänä keväänä oli kuitenkin merkkejä siitä, että vapun vietto vastaisuudessa voi muodostua voimakkaaksi. Useissa suurimmissa kaupungeissa työväki järjesti vappukulkueita, joihin työväki otti joukolla osaa. New Yorkissa sosialistien vappukulkueessa arvioidaan olleen viisitoistatuhatta ja juhlapaikalla kolmekymmentäviisituhatta. Suurimmaksi muodostui sosialistien vappukulkue ja -juhlat Milwaukeeessa, jossa kulkueeseen otti osaa yli kaksikymmentätuhatta ja juhlapaikalla sanotaan olleen yli viisikymmentätuhatta.

Kunkin maan olot kuvastuvat parhaiten vappumielenosoituksissa esitetyissä tunnuslauseissa. Työpäivän lyhenysvaatimus, joka kaikissa maissa on yhteinen, saattaa eri maissa olla siitä huolimatta erilainen. Sosialistien kansainvälinen vaatimus 40-tunnin työviikosta ei nimittäin mitenkään sovi eikä tyydytä Amerikan työväkeä, ei vanhoillisimpiakaan, vaan

täällä oli yhteisenä vaatimuksena kuusituntinen työpäivä ja viisipäiväinen työviikko

eli kolmenkymmenen tunnin työviikko. Ja jokainen käsittää, että tämä vaatimus ei ole mikään utopia, vaan vaatimus, jolla on kaikkein suurimmat mahdollisuudet toteutua jo aivan läheisessä tulevaisuudessa. Sitä vaatii ei ainoastaan työväki, vaan valitunut porvaristokin.

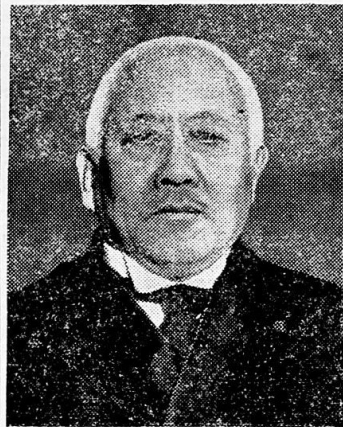
Kunnallisvaaleja toimitettu.

Kuluneen huhtikuun aikana toimitettiin maan eräissä kunnissa kunnallisvaalit. Huomattavimmaksi muodostuivat vaalit Milwaukeeessa, jossa sosialisteilla on ollut huomattava vaikutus kunnan asioihin jo vuosikymmenen, ja jossa on ollut sosialistinen pormestari jo viimeiset kuusitoista vuotta. Kaupunki on

yli puolen miljoonan asukkaan kaupunki,

joten se ei ole aivan merkityksetön kylärähjä. Se on myöskin kaupunki, jonka asiat sosialistien vaikutuksesta ovat olleet kunnossa ja siitä syystä erikoisen huomion esineenä. Nyt, kuten jo pari kertaa ennenkin, olivat

(Jatk. 3. sivulla)

Amiraali Saito.

Mandshurian tilanne on yhä jännittänyt.

Japanilaiset tunkeutuneet lähelle Venäjän rajaa.

Tilanne kaukaisessa idässä on yhä kärjistynyt senvuoksi, että japanilaiset ovat vallanneet Sachaliangin kaupungin, joka on vain 8 km päässä rajasta, vastapäätä Blagoveshtshenskiä. Kenraali Malla on ollut siellä päämajansa, mikä on valtuksen syynä.

Tokiossa on amiraali Saiton kansallinen hallitus ottanut vallan virallisesti käsiinsä. Kerrotaan, että uusi hallitus aikoo noudattaa vapaamielisempää ulkopoliittikkaa kuin entinen. Moskovaan saapuneen tiedon mukaan olisi Koreassa puhjennut talonpoikaiskapina

Moskovasta ilmoitetaan, että koko Kaukasian on julistettu piiritystilaan ja kenraali Smailins määrätty siellä olevien joukkojen ylipäälliköksi rajatton valtuuksin.

Moskovan lehdet kertovat, että eräs Saksassa toimivan japanilaisen seuran edustaja on haastatellut Japanin Berliinissä olevaa suurlähettilästä, joka on selittänyt, että Japani kunnioittaa Neuvostoliiton oikeutettuja etuja Pohjois-Mandshuriassa eikä tahdo vahingoittaa niitä. Hän on myös tuominut ilkeämieliseksi huhut, joiden mukaan yhteentörmäysvaara olisi välittömästi uhkaamassa.

Kuusituntinen . . .

(Jatk. 1. sivulta)

kaikki porvarit liittouneet yhteen kustaakseen sosialistit tai ainakin vähentääkseen sosialistien vaikutusta, sillä vaikka sosialistit eivät ole olleetkaan enemmistössä, heidän vaikutuksensa on ollut suuri. Viimeiset vaalit kuitenkin osoittivat, että sosialistien kannatus oli entisestään lisääntynyt. Heidän ehdokkaansa saivat suurimman äänimäärän kuin koskaan ennen ja valituksi tuli niin paljon lisäedustajia, että puuttui vain yksi edustaja ehdottomasta enemmistöstä. Pormestari

H o a n
tuli valituksi suurimmalla äänimäärällä

kuin koskaan ennen, joten sosialistit istuvat tällä kertaa lujemmassa Milwaukeeen valtuustossa kuin koskaan ennen.

Mutta ei ainoastaan Milwaukeeessa, vaan useissa muissakin kunnissa sosialistit, varsinkin Wisconsinin valtiossa lisäsivät äänimääräänsä ja edustajiaan. Superiorissa sai yhdistynyt työväen lista valituksi ehdottoman enemmistön valtuustoon ja kihlakunnan neuvostoon, jossa ennen ei ollut työväen edustajia ollenkaan. Ja yleensä näyttää siltä, että kunnallispolitiikka tässä maassa alkaa muodostua sosialistisessa liikkeessä hyvin merkittäväksi ja kokoavaksi ja siten tulevaisuudessa muodostuu voimakkaan, koko maata käsittävän puolueen, kehityksen tieksi.

Vaalivalmistelut ja puoluekonventionit.

Ensi syksynä toimitettavia kansallisaaleja varten valmistelut käyvät yhä kiihkeämmiksi. Nämä valmistelut toistaiseksi tapahtuvat puolueiden sisällä siten, että etsitään puolueille "hyviä miehiä" ehdokkaiksi ja yritetään muodostaa ihmisiin vetoavia ohjelmia. Vallassa olevalla republikaanipuolueella ei siinä suhteessa näytä olevan suurtaakaan vaivaa. Sen ohjelmallahan on nyt käytännössä kokeiltu. Ja sen

puolueen "hyvä mies", mr. Hoover,

on ollut myöskin presidenttinä. Nyt onkin puolueen tunnuslauseena, että koeaikaa on vain jatkettava ja että ohjelmalle sekä Hooverille on annettava aikaa, niin kyllä kaikki selviää. Parillaan toimitettavissa "primari"vaaleissa, joissa puolueet äänestävät ehdokkaistaan, Hoover onkin jo saanut riittävän äänimäärän tullakseen puoluekonventionissa asetetuksi uudelleen ehdokkaaksi. Ketään huomattavampaa vastaehdokasta ei ole puolueessa ilmaantunut, joten puolue siinä suhteessa on aivan yksimielinen.

Mutta demokraattipuolueessa,

joka uskoo tulevissa vaaleissa päävänsä voitolle, ei ole yhtä helppo löytää ehdokasta, sillä presidentin virkaan pyrkijöitä on monta. Toistaiseksi ovat puolueen äänet jakautuneet New Yorkin valtion nykyisen kuvernöörin Frank Rooseveltin ja entisen kuvernöörin Alfred Smithin sekä edustajahuoneen puhemiehen Gardnerin välille niin, että kukaan näistä ei ole saanut sellaista enemmistöä, että sen perustuksella voitaisiin asettaa ehdokkaaksi. Suurin kannatus tähän asti on ollut Rooseveltilla, mutta ei enemmistöä. Ja vielä on neljäskin ehdokas, Oklahoman valtion kuvernööri, karkea ja omintakeinen länteläinen, radikaali, jota kutsutaan "Alftalla Billiksi". Hän on myöskin saanut huomattavaa kannatusta. Asian näin ollen demokraattipuolueen konventsiio voi lopulta asettaa jonkun "mustan hevosen" ehdokkaaksi.

Amerikan Sosialistipuolueen konventsiio

alkaa tämän kuun 21 päivänä Milwaukeeessa, ja kaikista valmistuksista sekä

ennakkotiedoista päättäen tästä konventsiosta muodostuu suurin ja voimakkain vuosikymmeniin. Sosialistipuolueessa ei ole kilpailua ehdokkaiksi pyrkivien välillä ja puolueen ohjelmakin on aikojen kuluessa muodostunut kestäväksi ja paikkansa pitäväksi, jonka ympärille Amerikan työväki nyt on suurin joukoin liittymässä. Seuraavassa kirjeessäni toivon voivani esittää tietoja tämän konventsiion kuluista ja aikaansaannoksista. Suomalaisia edustajia menee tähän konventsiioon useita, ja he tulevat antamaan asioiden kulusta ja tehdyistä päätöksistä tietoja.

O s k a r i T o k o i.

KIRJALLISUUS JA TAIDE

Kansallisteatterin näyttelijän

maanantai-iltaisesta vierailusta huomautamme vieläkin.

Agapetuksen tuotannolla on ollut onni vetää harvinaisen laajat kerrokset leppoisan huumorinsa taikapiriin, varsinkin teatterissa. Ja hänen uudet luomansa osoittavat aina nousua. Huvinäytelmässä "O n n e l l i n e n S a -

VARHAISNOI

Tarina kottaraisista.

Olettehan, nuoret ystäväni, tienneet onnea ihmiselämässä usein verrattavan siniseen taivaaseen ja lintujen lauluun. Kenties vielä useammin verrataan niihin nuoruutta. Sininen taivas ja lintujen laulu symbolisoivat siis kauneinta ja onnellisinta aikaa ihmiselämässä.

"En enää sinertävää taivasta nää, lintujen laulu ei soi."

Niin kaihoaa runoilija entistä aikaa, kauas kaikkonnutta nuoruuttaan "Suru"-nimisessä laulussa.

Omasta puolestani voin vakuuttaa lapsena taivaan näyttävän paljon heileämmän siniseltä ja lintujen laulun kuuluvan paljon kirkkaampana kuin aikuiseksi ehdittyä. Olen monesti muistellut, miten kauniita kesäillat ennen lapsuudessani olivat. Enää ne eivät ole niin ihania kuin silloin tuvan ympärillä piilosta leikkiessä.

Mutta tämä alkuhan veny liian pitkäksi. Minun piti näet kertoa teille, kuinka kaukaa etelästä tänne kesäksi saapuneen kottaraisparin riemu muutui haikeaksi suruksi, kuinka heidän elämänsä taivas kävi synkäksi ja pilviseksi.

Eräs koulupoika teki pesäpöntön ja kiinnitti sen pihakoivuun. Kottaraiset olivat kiitollisia. Ne laulaa helskyttelivät ja alkoivat iloisisa pesänteko- tai oikeammin -sisustuspuuhat. Ja poika seurasi niiden askareita hellyydellä ja ihmetyksellä.

Vieri päiviä muutamia ja pesään oli jo ilmestynyt monta pienoista munaa. Tuli sitten myrskyisiä öitä ja päiviä. Tuuli huojuutti ankarasti hentoa koivua ja samalla pesäpönttöä, joka oli kiinnitetty rautalangalla. Myrskyn käsissä rautalanka hierautui pöntön särmää vasten ja katkesi. Kottaraisen koti, sen koko maailma putosi alas — — —

Sydäntä pakahdutti kottaraisvanhempien suruista laulua kuunnellessa. Entinen iloinen sirkutus oli vaihtunut haikeaksi valitukseksi. Lintuparat itkivät ilmoille pienen sydämensä suurta surua.

Pesän tehnyt ja puuhun ripustanut